

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212210475
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8212210475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a sudkýň JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 proti žalovanej F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, X. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám, Legionárov č. 5 , 080 01 Prešov IČO: 42 176 778 zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie príslušenstva, úrokov z omeškania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/208/2012-40 zo dňa 31.05.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 30.10.2009 do 18.01.2012 a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 19.01.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 30.10.2009 do 18.01.2012 zamietol.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vyslovil, že o trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou, o ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 5C/201/2001 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.065,16 Eur s úrokom z omeškania 0,024 % denne od 30.10.2009 do zaplatenia a žiadal náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.08.2008 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. 3808078648, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.161,79 Eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 84-mesačných splátkach po 31,04 Eur, spolu 2.607,36 Eur. Žalovaná úver nesplatila podľa dohodnutých podmienok, žalobca jej dňa 29.10.2009 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 2.158,28 Eur. Žalovaná z uvedenej sumy uhradila len 93,12 Eur, preto dlh žalobcu predstavuje sumu 2.065,16 Eur.

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 5C/201/2011-56 zo dňa 16.08.2012 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 734,96 Eur v splátkach, ktorých podmienky zročnosti určil. Žalobu v časti o zaplatenie istiny 1.330,20 Eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 30.10.2009 do zaplatenia zamietol. Nárok v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 30.10.2009 do zaplatenia vylúčil na samostatné konanie s tým, že v ňom bude rozhodnuté o trovách celého konania. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 08.11.2012.

Rozsudkom v predmetnej právnej veci súd prvého stupňa právne odôvodnil podľa § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 a § 563 Občianskeho zákonníka, a § 3, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Súdom prvého stupňa bolo ustálené, že celková splatnosť úveru v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania nebola vyjadrená dostatočne určitým spôsobom, nedá sa jednoznačne určiť splatnosť, lebo konkrétne termíny splatnosti splátok ako položka 43 v zmluve nie sú uvedené. Je tam iba text, že klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pokiaľ nie je uvedené inak, a že prvá splátka je splatná práve po jednom mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Zo zmluvy sa nedá zistiť, kedy bola suma 35.000 Sk poukázaná na účet žalovanej. Celková splatnosť úveru je pritom uvedená len počtom splátok, lehota splatnosti teda 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Žalobca si pritom uplatnil úrok z omeškania od 30.10.2009 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa majúca za to, že neboli jednoznačne v zmluve dohodnuté termíny splátok, konečnú splatnosť úveru pri posudzovaní omeškania vyhodnotil podľa ust. § 563 OZ a za prvý deň omeškania považoval deň nasledujúci po dni, kedy bola žaloba doručená žalovanej. Žaloba bola žalovanej doručená dňa 18.01.2012, čo vyplýva zo spisu sp. zn. 5C/201/2011.

Súd prvého stupňa preto priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 734,96 Eur až od 19.01.2012 do zaplatenia. Keďže bola žalobcom žiadaná nižšia úroková sadzba ako bola určená podľa vyššie citovaného ustanovenia vládneho nariadenia, lebo uplatnený úrok z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zodpovedá sadzbe 8,76 % ročne, bol priznaný úrok z omeškania v žiadanej výške. Súd prvého stupňa preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť úrok z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 19.01.2012 do zaplatenia a žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania za čas od 30.10.2009 do 18.01.2012 zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O. s. p. s tým, že účastníci mali v konaní úspech iba čiastočný, preto účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. Žalobca pritom mal v konaní úspech v menšom rozsahu než žalovaná, táto si však náhradu trov konania neuplatnila v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku, a to čo do výroku, ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 30.10.2009 do 18.01.2012 zamietol, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. b/, f/ O. s. p. s tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolateľ vyslovil svoj nesúhlas s konštatovaním súdu prvého stupňa, že v zmluve neboli dohodnuté termíny splátok, ani konečná splatnosť úveru. V úverovej zmluve bola dohoda o termíne splatnosti splátok uvedená jasne, zrozumiteľne, čitateľne medzi kolónkami č. 51 a 52 tak, že klient je povinný splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach, a to počnúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pokiaľ nie je uvedené inak. Prvá splátka je splatná do (1) mesiaca (mesiacoch) od dátumu poskytnutia úveru. Ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Odvolateľ tvrdil, že žalobkyni bol poskytnutý úver v sume 1.161,79 Eur dňa 22.08.2008 zaslaním na jej účet uvedený v úverovej zmluve. Preto muselo byť súdu prvého stupňa zrejmé, že so žalovanou bol dohodnutý termín splatnosti splátok 28. deň v mesiaci. Konečná splatnosť bola dojednaná v kolónke 47 úverovej zmluvy 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Preto súd prvého stupňa mylne vychádzal z ust. § 563 OZ.

Súdu prvého stupňa v odvolaní bolo vytýkané tiež to, že sa nezaoberal dôkazmi ako výzva k úhrade dlhu a poštovým podacím hárkom preukazujúcim zaslanie výzvy k úhrade dlhu žalovanej. Žalovanej bola zaslaná výzva k úhrade na adresu, ktorú uviedla pri uzatváraní úverovej zmluvy. Žalovaná inú adresu jej trvalého bydliska neoznámila.

Podľa odvolateľa žalovaná navyše nepoprela skutočnosť, že neprevzala výzvu k úhrade dlhu a že jej nebol poskytnutý úver do 28.08.2008 na bankový účet. Z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca požiadal o zaplatenie dlhu žalovanú preukázateľne skôr, ako uviedol súd prvého stupňa vychádzajúc zo dňa 18.01.2012, kedy bola žalovanej doručená žaloba. Preto záver súdu prvého stupňa, že úrok z omeškania bolo možné priznať až odo dňa 19.01.2012 je nesprávny.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, prípadne zmenil v súlade s návrhom na začatie konania zo dňa 01.06.2011 a priznal mu trovy konania.

K odvolaniu žalobcu sa nevyjadrila ani žalovaná, ani vedľajší účastník.

Krajský súd v Prešove (ďalej len "odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 08.04.2014 zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, na ktorom sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Správne je konštatovanie súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal, aby žalovaná sa dostala do omeškania skôr, ako jej omeškanie vyhodnotil súd prvého stupňa.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, s čím sa plne stotožňuje. Len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom vyjadreným v odvolaní žalobcu uvádza, že je treba jednoznačne súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že v úverovej zmluve nebola dohodnutá splatnosť celého úveru. Ak odvolateľ poukazuje na riadok označený č. 47, kde by mala byť uvedená lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, z tam uvedeného textu je možné jednoznačne usúdiť, že splatnosť tam nie je konkretizovaná presným dátumom, preto nie je možné splatnosť jednoznačne určiť. Keďže z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 18.08.2008 splatnosť nevyplýva, bolo na žalobcovi preukázať, kedy doručil žalovanej výzvu na zaplatenie celého dlhu. Z vykonaného dokazovania však nevyplýva, aby žalovanej bola doručená výzva žalobcu na zaplatenie celého dlhu tak, ak to on uvádzal. Iba tvrdenie samotného žalobcu a do spisu doloženie listiny označenej ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade a tiež kópia poštového podacieho hárku nie sú dôkazom o tom, že žalovanej daná výzva bola aj doručená. Samotné zaslanie výzvy ešte nie je dôkazom o tom, že táto výzva sa dostala do dispozičnej moci žalovanej. Ak žalobca uvádza, že bolo možné splatnosť celého dlhu vypočítať z úverovej zmluvy, kde bolo dohodnuté, že úver bude zaplatený v 84 mesiacoch po poskytnutí úveru, matematickým prepočtom sa dá zistiť, že 84 mesiacov, t. j. 7 rokov, ktoré ak by boli počítané odo dňa uzavretia úverovej zmluvy, t. j. 14.08.2008, splatnosť by takto bola stanovená na 14.08.2015.

Taktiež nie je možné vychádzať z, v odvolaní tvrdenej, dohody o termíne splatnosti splátok, ktorá mala byť uvedená jasne, zrozumiteľne a čitateľne medzi kolónkami č. 51 a 52 zmluvy, lebo medzi týmito kolónkami je v zmluve uvedený text týkajúci sa poistenia úverových splátok, nie ich splatnosť.

Ak teda žalobca mal za to, že k splatnosti žalovanej a priznanej sumy malo dôjsť 29.10.2009, keďže od 30.10.2009 žiadal priznať úrok z omeškania, mal túto skutočnosť jednoznačne preukázať. Na ňom totiž bola dôkazná povinnosť, ktorú si nesplnil.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď zamietol žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,024 % denne zo sumy 734,96 Eur od 30.10.2009 do 18.01.2012.

Odvolacím súdom bol preto napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vo výroku vecne správny spolu s výrokom o trovách konania potvrdený.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Úspešná žalovaná a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania nežiadali, ani neuplatnili v zmysle ust. § 151 ods. 1 O. s. p., preto o jej trovách ani nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.